

พระเจ้าหลานเธอ
พระองค์เจ้าสิริวิมลวรินทรีรัตน

พระบรมราชูปถัมภ์
สมาคมกีฬาขี่ม้าแห่งประเทศไทย

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

สาร

นิตยสารขี่ม้าแห่งประเทศไทย

ISSN ๐๘๕๙-๘๖๖๕

ปีที่ ๕๓ ฉบับที่ ๑ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖

ศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่สินค้าและบริการเชิงวัฒนธรรมและที่ เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ของจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อุดมศักดิ์ เดโชชัย

วิเชียร มั่นแท้

บุญยิ่ง ประทุม

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

บทนำ

ปัญหาของการสูญเสียโอกาสในการสร้างรายได้ของวิสาหกิจที่อยู่ในเส้นทางที่มีศักยภาพเป็นเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ๆ ปัญหาดังกล่าวนี้เกิดจากกลุ่มวิสาหกิจในเส้นทางที่มีศักยภาพเหล่านี้ยังไม่สามารถสร้างโอกาสให้ผู้ซื้อเกิดการรับรู้ รวมทั้งยังขาดการพัฒนาสินค้าและบริการให้เป็นที่สนใจได้ แนวทางของโครงการจึงมุ่งแก้ปัญหาโดยการส่งเสริมให้วิสาหกิจในพื้นที่ดังกล่าวรวมตัวเพื่อวางกลยุทธ์และสร้างจุดขายของพื้นที่ให้ผู้ซื้อรับรู้ รวมทั้งพัฒนาสินค้าและบริการให้มีความโดดเด่นโดยใช้วัฒนธรรมหรือความเป็นท้องถิ่น โดยมีกิจกรรมสำคัญได้แก่ การพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ การกำหนดกลยุทธ์และแผนพัฒนาสินค้าและบริการ การส่งเสริมการตลาดและการพัฒนาสินค้าและบริการ ทั้งนี้หากไม่มีการแก้ปัญหาข้างต้น วิสาหกิจในพื้นที่เหล่านี้จะเสียโอกาสในการหารายได้ ทำให้เศรษฐกิจระดับท้องถิ่นกระจุกตัวเฉพาะในพื้นที่ที่เป็นพื้นที่หลัก เกิดช่องว่างระหว่างเมืองและชนบทสูงชันอันนำไปสู่ปัญหาทางสังคมต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตามวิสาหกิจในพื้นที่ก็จะต้องลงมือพัฒนาตนเองเพื่อที่จะให้สามารถดึงดูดเด่นของพื้นที่ เช่น วัฒนธรรมหรือความเป็นท้องถิ่นที่สามารถใช้เป็นจุดขาย

ผนวกกับการจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อดึงดูดความสนใจ วิสาหกิจผู้ผลิตสินค้าและบริการจะต้องสามารถสร้างสินค้าและบริการที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมหรือความเป็นท้องถิ่นซึ่งมักเป็นจุดขาย รวมทั้งควรมีการพัฒนาเครือข่ายของผู้ผลิตสินค้าและบริการอย่างครบถ้วน เช่น มีการผลิตและจำหน่ายสินค้าเชิงวัฒนธรรมและความ เป็นท้องถิ่น มีบริการที่พักที่เหมาะสมและมีบริการสนับสนุนอื่นๆ เช่น ด้านการเดินทางและข้อมูล เป็นต้น

ดังนั้น การศึกษาศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่ของจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีความหลากหลายทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนถึงศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ในเขตพื้นที่ทั้งสองจังหวัดนั้นมีความเป็นอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ มีความโดดเด่นที่แตกต่างกัน เช่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความทรัพยากรทางด้านทะเล ประมง และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนในจังหวัดนครศรีธรรมราช นั้น มีศักยภาพทั้งทางด้านการท่องเที่ยวการให้บริการสินค้าของที่ระลึก ตลอดจนวัฒนธรรม และอาหารที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่เป็นอัตลักษณ์ของภาคใต้ ประกอบด้วย ร้านอาหารพื้นบ้าน ขนมจีน รีสอร์ท ที่พักอาศัยเชิงนิเวศน์ สินค้าและของที่ระลึก และพิพิธภัณฑ์ นายหนังตะลุง ซึ่งบ่งบอกถึงวัฒนธรรมของ ท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน

ทางด้าน
จัดการที่
ทรัพยากร
มีฐานที่
ที่พึ่งพา
วัฒนธรรม
ชุมชน
และมีป
หลากหลาย
ในกระ
การจัด
เมืองค
และสาม
โดยรว
มีกอง
ของชุม
การท่องเที่ยว
วิถีชีวิต
กระบวน
การสร้าง
และวัฒนธรรม
และการ
ของทั้ง
และส
บริการ
วัตถุประสงค์
สินค้าและ
ท่องเที่ยว
สุราษฎร์

โดยเฉพาะการท่องเที่ยวด้านต่างๆ ในจังหวัดนั้น ทางด้านวิชาการนั้นได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีอยู่ ๔ ด้าน คือ ๑) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ประกอบด้วยชุมชน มีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากร ธรรมชาติอย่างยั่งยืน ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ๒) องค์กรชุมชน ประกอบด้วย ชุมชนมีระบบสังคมที่เข้าใจกัน และมีปราชญ์ หรือผู้มีความรู้ และทักษะในเรื่องต่างๆ หลากหลาย ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ๓) ด้านการจัดการ มีกฎกติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการการท่องเที่ยว และสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับการพัฒนาชุมชน โดยรวมได้ มีการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรม มีกองทุนที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน ๔) ด้านการเรียนรู้ ได้แก่ ลักษณะของกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างการรับรู้ และความเข้าใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่าง มีระบบจัดการให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างชาวบ้านกับผู้มาเยือนและการสร้างจิตสำนึกเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ทั้งในส่วนของชาวบ้านและผู้มาเยือน

ดังนั้น คณะผู้วิจัยเห็นว่าในพื้นที่การท่องเที่ยวและการให้บริการสินค้าและการบริการเชิงวัฒนธรรมของทั้งสองจังหวัดนั้น เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการส่งเสริมและสนับสนุนในพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวการให้บริการทางด้านสินค้าและวัฒนธรรมในเขตภาคใต้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่สินค้าและบริการเชิงวัฒนธรรมและที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ของจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพที่ ๑ เส้นทางท่องเที่ยว

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตพื้นที่ศึกษา ได้แก่ สถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งสิ้นจำนวน ๑๐ กลุ่ม ได้แก่

- ๑) สินมานะฟาร์มสเตย์ อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ๒) พิพิธภัณฑ์ปลาหิน อำเภอคอนลักษ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ๓) ร้านกะปิเจี๊ยะ อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ๔) ร้านข้าวแดงแกงร้อน อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ๕) ร้านขนมเงินเมืองคอน(พานยม) อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ๖) พิพิธภัณฑ์บ้านนายหนังสุชาติ ทรัพย์สิน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

๗) ร้านศรีนครใจเวลลี อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช

๘) กลุ่มบ้านสมุนไพรมะลิ อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

๙) เขาหลวงรีสอร์ท อำเภอลานสกา จังหวัด นครศรีธรรมราช

๑๐) ร้านเรือนผักกูดอำเภอช้างกลาง จังหวัด นครศรีธรรมราช

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑ - ๔.๕๐ หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ - ๓.๕๐ หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑ - ๒.๕๐ หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๕๐ หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ได้ทำการวิเคราะห์โดยทำการแยกแยะเนื้อหา แล้วนำไปจำแนกประเภทของข้อมูล เพื่อตรวจสอบและเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ แสดงให้เห็นถึง ศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่สินค้าและบริการเชิง วัฒนธรรมและที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ของ จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๒. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

คณะนักวิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามที่ สำรวจมาแล้ว จึงนำมาตรวจสอบความถูกต้องและความ ครบถ้วนของข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

๒.๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีหา ค่าความถี่และร้อยละ

๒.๒ ความคิดเห็นต่อศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่สินค้าและบริการเชิงวัฒนธรรม และที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่เป้าหมาย ใช้วิธี หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ออกมาเป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑ - ๕.๐๐ หมายถึง มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้จะนำข้อมูล ที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยโปรแกรม สำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ (อภิรักษ์ จันตะนี, ๒๕๔๗ : ๔-๗)

๑. ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูล ที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคล

๒. ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง (Sample mean) เพื่อใช้อธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ ๓ ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น

๓. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อใช้อธิบายค่าความแปรปรวนของ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น

ผลการศึกษารายวิจัย

การศึกษารายวิจัยศักยภาพและความพร้อมของ พื้นที่สินค้าและบริการเชิงวัฒนธรรมและที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว ในพื้นที่ของจังหวัดนครศรีธรรมราชและ จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพ และความพร้อมของพื้นที่สินค้าและบริการเชิงวัฒนธรรม และที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ของจังหวัด นครศรีธรรมราชและจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการลงพื้นที่ ทัศนศึกษาในสองจังหวัด จากแบบสอบถามในเขตอำเภอ

ตอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี อำเภอคีรีเขต อำเภอท่าศาลา อำเภอเมือง และอำเภอถนนสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช แห่งละ ๓๐ ชุดโดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่สินค้าและบริการเชิงวัฒนธรรมและที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ของจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดย

สรุปผลการวิจัยได้ทั้งหมด ๖ ประเด็น คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ด้านคุณค่าความสำคัญและการให้การศึกษา ด้านความร่วมมือของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว และด้านองค์กรในการจัดการและการบริหารการท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่ตามลำดับ ดังนี้

ภาพที่ ๒ พิพิธภัณฑ์ปลาหิน อ.คอนสัก จ.สุราษฎร์ธานี

ศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเพศชาย ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗ เพศหญิง ๑๙ คนคิดเป็นร้อยละ ๖๓.๓

อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ๓๐-๓๖ ปี จำนวน ๑๘ คนคิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐ รองลงมา อายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ และอายุระหว่าง ๕๐-๕๙ ปี จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓ และอายุระหว่าง ๔๐-๔๙ ปี จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ ตามลำดับ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานะสมรสจำนวน ๑๙ คนคิดเป็นร้อยละ ๖๓.๓ รองลงมา มีสถานะโสด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗ ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔ รองลงมา ระดับประถมศึกษาจำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ และระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ ตามลำดับ

อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ รองลงมาประกอบอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗ และประกอบอาชีพเกษตรกรและประมง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓ ตามลำดับ

ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่ตั้งแต่ ๑๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓ และรองลงมาอยู่ในพื้นที่ ๖-๑๐ ปี จำนวน ๔ คนคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓ และอยู่ในพื้นที่ ๑-๕ ปี จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๔ ตามลำดับ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นประชาชนในพื้นที่จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗

รองลงมาผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ และพนักงานราชการในภาครัฐจำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ และเป็นผู้นำท้องถิ่นจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ ตามลำดับ

สรุปภาพรวมเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่ ทั้ง ๖ ด้านของอำเภอคอนสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อยู่ที่ค่าเฉลี่ยที่ ๔.๐๕ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อด้านคุณค่า ความสำคัญและการให้การศึกษาในระดับมากอยู่ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๑๕ รองลงมาด้านสภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย ๔.๑๒ และด้านองค์กรในการจัดการและบริการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๔.๑๑ ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นน้อยที่สุด แต่อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๓.๘๗ ตามลำดับ

ภาพที่ ๓ บ้านข้าวแดงแกงร้อน อ.สิชล จ.นครศรีธรรมราช

ศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศชาย ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓ เพศหญิง ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๗

อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อายุระหว่าง ๔๐-๔๙ จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ รองลงมา อายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗ และอายุระหว่าง ๓๐-๓๙ ปี จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓ และอายุระหว่าง ๕๐-๕๙ ปี จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ ตามลำดับ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ สถานะสมรสจำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๗ รองลงมา มีสถานะโสด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓ ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีว. จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗ รองลงมาปริญญาตรี จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐ และระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ ตามลำดับ

อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ รองลงมาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓ ประกอบอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ และประกอบพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ ตามลำดับ

ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในเขตที่นับตั้งแต่ ๑๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๓ และรองลงมาอยู่ในพื้นที่ ๑๑-๑๕ ปี จำนวน ๘ คนคิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗ ตามลำดับ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นประชาชนในพื้นที่จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐

รองลงมา พนักงานราชการในภาครัฐ จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗ ผู้ประกอบการธุรกิจและเป็นผู้ว่าท้องถิ่นมีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ ตามลำดับ

สรุปภาพรวมเกี่ยวกับความเห็นด้านศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่ ทั้ง ๖ ด้านของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากอยู่ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๐๓ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อด้านองค์การในการจัดการและบริหารการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๔.๑๔ รองลงมาคือ ด้านคุณค่า ความสำคัญและการให้การศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๔.๑๐ และด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๓.๙๙ ด้านสภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๔.๐๖ และด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๓.๙๙ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๓.๙๗ และด้านความร่วมมือของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๓.๙๖ ตามลำดับ

ศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศชาย ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ เพศหญิง ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐

อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ๓๐-๓๙ ปี และอายุระหว่าง ๔๐-๔๙ มีจำนวน เท่ากันคือจำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ และรองลงมาอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี และอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมีจำนวนเท่ากันคือจำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ ตามลำดับ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานะสมรสจำนวน ๒๕ คนคิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓ รองลงมา มีสถานะโสดจำนวน ๕ คนคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับในมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ รองลงมาได้มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ และระดับประถมศึกษาจำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ ตามลำดับ

อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗ รองลงมาประกอบอาชีพข้าราชการ จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ และประกอบอาชีพเกษตรกรและประมง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ ประกอบอาชีพเป็นแม่บ้าน/พ่อบ้าน เกษียณ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓ ตามลำดับ

ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่ตั้งแต่ ๑๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๗ และรองลงมาอยู่ในพื้นที่ ๑๑-๑๕ ปี จำนวน ๑๐ คนคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ ตามลำดับ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นประชาชนในพื้นที่และพนักงานราชการในภาครัฐจำนวนเท่ากันคือ จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ รองลงมาผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ และเป็นผู้นำท้องถิ่นจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓ ตามลำดับ

สรุปภาพรวมเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่ ทั้ง ๖ ด้านของอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย ๓.๙๒ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อด้านสภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย ๔.๐๒ รองลงมาได้แก่ ด้านองค์กรในการจัดการและบริหารการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย ๓.๙๕ และด้านความร่วมมือของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย ๓.๙๓ และด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย ๓.๘๔ ด้านคุณค่า ความสำคัญและการให้การศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย ๓.๘๘ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย ๓.๘๖ ตามลำดับ

ภาพที่ ๔ พิธีอภิเษกที่บ้านนายหญิงสุชาติ ทรัพย์สิน อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

**ศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่ อำเภอเมือง
 จังหวัดนครศรีธรรมราช**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเพศชาย จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๗ เพศหญิงจำนวน ๑๓ คนคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓

อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ๓๐-๓๙ ปี จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ รองลงมา อายุระหว่าง ๔๐-๔๙ ปีจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗ และอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี และอายุระหว่าง ๕๐-๕๙ ปี มีจำนวนเท่ากันคือ ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ ตามลำดับ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานะสมรสจำนวน ๒๔ คนคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐ รองลงมา มีสถานะโสด จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗ รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ และมีการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน ๕ คนคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ ตามลำดับ

อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓ รองลงมา ประกอบอาชีพข้าราชการจำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓ และประกอบอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ ตามลำดับ

ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่ตั้งแต่ ๑๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐ รองลงมาอยู่ในพื้นที่ ๑๑-๑๕ ปี จำนวน ๕ คนคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ และอยู่ในพื้นที่ ๑-๕ ปี จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓ ตามลำดับ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗ รองลงมาเป็นประชาชนในพื้นที่จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐ และพนักงานราชการในภาครัฐ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓ และเป็นผู้นำท้องถิ่นจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ ตามลำดับ

สรุปภาพรวมเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่ ทั้ง ๖ ด้านของอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากอยู่ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๓๕ โดยกลุ่มตัวอย่างได้มีความคิดเห็นต่อด้านสภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในระดับมากที่สุด อยู่ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๕๔ รองลงมาได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมากอยู่ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๔๘ และด้านองค์กรในการจัดการและบริหารการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากอยู่ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๓๑ ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๔.๓๐ ด้านคุณค่าความสำคัญและการให้การศึกษาและด้านความร่วมมือของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากเท่ากันอยู่ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๒๔ ตามลำดับ

**ศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่อำเภอ
 ลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเพศชาย ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ เพศหญิง ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐

อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อายุระหว่าง ๔๐-๔๙ ปี จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ รองลงมาอายุระหว่าง ๓๐-๓๙ ปี จำนวน ๑๒ คนคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ และอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ ตามลำดับ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ สถานะสมรส จำนวน ๒๖ คนคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๗ รองลงมามีสถานะโสด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓ ตามลำดับ

ภาพที่ ๕ กลุ่มบ้านสมถุนไพรศิริวง อ.ถานสงกา จ.นครศรีธรรมราช

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน ๑๕ คน คิดเป็น ร้อยละ ๕๐.๐ รองลงมาเป็นการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น จำนวน ๗ คนคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓ และมีการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช. มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓ ตามลำดับ

อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ จำนวน ๑๑ คนคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗ รองลงมา ประกอบอาชีพเกษตรกรและประมง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวและ แม่บ้าน พ่อบ้าน เกษียณ จำนวนเท่ากัน คือ ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ และประกอบอาชีพเป็นพนักงาน รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๗ ตามลำดับ

ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่ตั้งแต่ ๑๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๓ รองลงมา อยู่ในพื้นที่

๑๑-๑๕ ปี จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗ และ อยู่ในพื้นที่ ๖-๑๐ ปี จำนวน ๓ คนคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ ตามลำดับ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น ประชาชนในพื้นที่จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ รองลงมาเป็นผู้ประกอบการธุรกิจจำนวน ๑๑ คน คิดเป็น ร้อยละ ๓๖.๗ และเป็นผู้นำท้องถิ่นจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓ และพนักงานราชการในภาครัฐ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ ตามลำดับ

สรุปภาพรวมเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านศักยภาพ และความพร้อมของพื้นที่ ทั้ง ๖ ด้านของอำเภอถานสงกา จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก อยู่ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๒๑ โดยกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อด้านสภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวใน ระดับมากอยู่ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๒๖ รองลงมาได้แก่ด้านคุณค่า ความสำคัญ และการให้การศึกษาและด้านองค์กรในการ จัดการและบริหารการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากเท่ากัน ที่ค่าเฉลี่ยที่ ๔.๒๕ และด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๔.๒๑ และด้านความร่วมมือของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๔.๑๗ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย ๔.๑๖ ตามลำดับ

นอกจากนั้นจากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานประกอบการต่างๆ นั้น ผลการศึกษาโดยสรุปคือ ศักยภาพและความพร้อมของทั้ง ๒ จังหวัดซึ่งบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นเมืองที่มีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวและมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในการให้บริการสำหรับนักท่องเที่ยวมากมาย แต่มีแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้เขียนได้ลงพื้นที่ศึกษา ๒ แห่ง ๒ อำเภอ คือ ๑) อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ สิมมานะฟาร์มสเตย์ ถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวระดับที่พักและบริการด้านอาหารที่เป็นทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน คือเป็นฟาร์มโฮมสเตย์ และเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมเยือนสิมมานะฟาร์มตลอดจนการได้เรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตการทำประมง การเลี้ยงหอย และเป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้มีการจัดการโดยชุมชนซึ่งคุณสมชาย สิมมา เป็นวิทยากรและให้ความรู้แก่ผู้มาเยือน และ 2) อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ปลาหิน ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม การเรียนรู้วิถีชีวิต ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน โดยมีจุดกิตติ สินอุดม เป็นผู้มีความคิดในการแกะสลักปลาชนิดต่างๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ภาคใต้ เพื่อทำเป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นข้อมูลของพันธุ์ปลาต่างๆ ที่ได้สูญพันธุ์ไปบ้างแล้ว ตลอดจนการมีแนวคิดในการจัดการในรูปแบบพิพิธภัณฑ์ของชุมชน คุณกิตติ สินอุดม ได้เป็นผู้ที่มีจิตใจเสียสละทั้งร่างกาย แรงใจทุ่มเทในการแกะสลักปลาหิน ซึ่งทำจากหินที่มีอยู่ในชุมชนมาตลอดระยะเวลากว่า ๒๐ ปี ถือว่าเป็นพื้นที่มีศักยภาพและความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีอีกทางเลือกหนึ่ง

นอกจากนั้นในเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่เป็นจังหวัดรอยต่อที่เชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว ก็มีพื้นที่ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัย ๘ แห่ง ๔ อำเภอ คือ ๑) ในเขตอำเภอลิขิต ประกอบด้วย ร้านกะปิเจี๊ยะ เป็นร้านที่ให้บริการในการทำกะปิที่เป็นเครื่องปรุงอาหารที่สำคัญของชาวใต้ ร้านข้าวแดงแกงร้อนเป็นร้านอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ของอาหารพื้นบ้านภาคใต้ ๒) อำเภอเมือง ได้แก่ ร้านขนมเงินเมืองคอน ถือว่าเป็นร้านที่มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตการบริโภคของคนปักษ์ใต้ พิพิธภัณฑ์บ้านนายหนังสุชาติ ทรัพย์สิน เป็นพิพิธภัณฑ์ที่เก็บรวบรวมหนังตะลุงที่เป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของภาคใต้ และร้านศรีนครจิวเวลลี เป็นสถานที่จำหน่ายเครื่องเงินเครื่องถมของนครศรีธรรมราช ๓) อำเภอสาสนสก เป็นอำเภอที่มีอากาศดีที่สุดในประเทศไทย ได้แก่ กลุ่มบ้านสมุนไพรมะลิ้ง เป็นกลุ่มที่มีการนำวัสดุจากธรรมชาติมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น จากทำจากขมิ้นและเปลือกมังคุด และเซทลวงรีสอร์ท เป็นสถานที่พักที่ใกล้ชิดกับแหล่งธรรมชาติอุทยานแห่งชาติเซทลวง และ ๔) อำเภอช้างกลาง ได้แก่ ร้านเรือนผักกูด เป็นร้านที่เน้นอาหารสุขภาพนำผักที่มีอยู่ในชุมชนมาทำเป็นอาหารบริการนักท่องเที่ยวคือ ผักกูด ที่มีอยู่ในชุมชนมาทำเป็นเมนูอาหารของร้าน ซึ่งสถานที่ดังกล่าวถือว่าเป็นพื้นที่การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกัน ทั้งทางด้านวัฒนธรรมในรูปแบบพิพิธภัณฑ์ ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก และที่พัก และผลิตภัณฑ์ของชุมชน และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ได้มีการประชาสัมพันธ์รณรงค์ด้านการท่องเที่ยวภายใต้โครงการ “นครศรีดีดี ที่เดียวเที่ยวครบเครื่อง เมืองเดียวเที่ยวทั้งปี” เน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ไม่ทำลายธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ที่มีองค์พระบรมธาตุเมืองนครเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง เซทลวง เป็นผืนป่าอันอุดมสมบูรณ์ น้ำตกกรุงชิง ชุมชนศิริง แหล่งท่องเที่ยวเรียนรู้ศึกษาวิถีชุมชนเข้มแข็ง และทะเล

ชนอมที่มีหาดทรายทอดยาวสวยงาม และมีกิจกรรม
ส่องเรือชมโลมาซึ่งมีโลมาสีชมพู พร้อมด้วยสิ่งน่าสนใจ
เช่น เขาพิงดำ มีบ่อน้ำจืดกลางทะเลที่ชาวบ้านเชื่อว่าเป็น
รอยเท้าศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่ทวดเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ
แนวความคิดการท่องเที่ยวที่ใช้ชุมชนเป็นฐานในการบริหาร
จัดการ (Community - based Tourism) ซึ่งเป็น
การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม
สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการ
โดยชุมชนเพื่อชุมชน และชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของมี
สิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน
ดังนั้น การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

และเชิงอนุรักษ์ซึ่งไม่ทำลายวิถีชุมชนและสิ่งแวดล้อม
ต้องมีฐานข้อมูลของชุมชนที่มีความพร้อมและศักยภาพใน
การรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ
ตลอดจนความพร้อมของชุมชนในการจัดการด้าน
การท่องเที่ยวและการให้บริการทั้งด้านที่พัก อาหารและ
สินค้าที่ระลึกซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนและการบ่งบอก
ถึงอัตลักษณ์ท้องถิ่นเป็นสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยว
มีความประทับใจ รวมทั้งหน่วยงานและภาคีเครือข่ายที่
เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนได้เข้า
มามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว
อย่างยั่งยืนต่อไป

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) สำนักงานสุราษฎร์ธานี . (๒๕๕๔). จังหวัดสุราษฎร์ธานี. กรุงเทพฯ:
กองการผลิตอุปกรณ์เผยแพร่ ฝ่ายบริการการตลาด สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
_____ . (๒๕๕๔).จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีดีที่ ๑๔ ย่านอกกับ ๕ เส้นทางท่องเที่ยว.
สุราษฎร์ธานี: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานสุราษฎร์ธานี.
_____ . (๒๕๕๔). Amazing Thailand เที่ยวหัวใจใหม่ เมืองไทยยั่งยืน สุราษฎร์ธานี
Suratthani. สุราษฎร์ธานี: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) สำนักงานสุราษฎร์ธานี.
_____ . (๒๕๕๔). เที่ยวหัวใจใหม่เมืองไทยยั่งยืนสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี: การท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย(ททท.) สำนักงานสุราษฎร์ธานี.
_____ . (๒๕๕๔). Accommodation in Surattathani รายชื่อที่พักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.
สุราษฎร์ธานี: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) สำนักงานสุราษฎร์ธานี.
ร้านเรือนพักกูด. (๒๕๕๔). ค้นเมื่อ มิถุนายน , ๒๕๕๕. จาก [http://www.ruanpakgood.com/
index.php?option=com_content&view=article&id=98&Itemid=174](http://www.ruanpakgood.com/index.php?option=com_content&view=article&id=98&Itemid=174)
สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร. (2555). นครศรีธรรมราช
Nakhon si thammarat ๒๕๕๕. นครศรีธรรมราช: กรีนโชน อินเตอร์ ๒๐๐๑.
อภิรักษ์ จันทร์. (๒๕๕๗). การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยทางธุรกิจ. พระนครศรีอยุธยา:
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
_____ . (2547). การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับวิทยานิพนธ์ทางธุรกิจ. พระนครศรีอยุธยา:
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.